~~Аз съм~~ ~~[illegible]~~,
Аз съм пустата черна градина

* Самотният звънтеше гора

"Аз знам, знаех Бог да спре,
Да се помисли в нощта тъй;
Аз знам пустото ще бъде цяло
Щом дом, огън, икона и рай,
Над тях възкръсне от любов

Изгорях се до пепелта
До ~~[illegible]~~ и суетата
Да я не питам кой съм аз;
Зад стъкъл обич и мъдрост
Зад стъкъл камък, стъкъл прах
Аз обладан и бърза аз...
~~Аз бъдещия храм да се кръсти~~
Да бъда

И тръгнах я търсене чудно храм
Изгубих ключова стъкъл,
Но зрението ~~[illegible]~~ стъкъл,
Нали аз бъдещ пътник?
Отворих стъкъл — бърлоги гад
Гробници се зеят аз,
И тишина ей се храм стърчи
Аз бях сам сред мощи в тъмно дъно...
Аз търсех гласовит благовест —
О, как на кръст висеше Бог!
Как тъй, в пустата гора
Аз търсех път да се завърна?
И стрелах бързо аз другаде —
Но не можех Бог да бъда
За мене Христос аз повтаря аз ненавистта Я да мразя...
О несъзнато аз другия свят
Изгубих вярата на пътя